

פ ר ר ו ט ו ק ו ל . מ ט י 67/ג

פיסיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', כ"ו באב תשי"ד-25.8.54 בשעה 08.30.

- השתתפו:
- ט. טרנא - היו"ר
 - ע. מיכילוב
 - ב. מזניה
 - ד. בר-רב-הטל
 - י. בר-יהודה
 - פ. בדר
 - פ. בגין
 - ז. ורהפטיג
 - ע. טימון
 - ט. קטיס
 - ב. שרון

- בעדרו:
- ע. אסף
 - י. הררי
 - ש. הלל
 - ת. טומי
 - י. כסא
 - ט. לורנץ
 - פ. סנה
 - פ. קליבנב
 - ח. רובין
 - י. שפירא
 - ר. שרי
 - א. תבורי

- סוזמניה:
- פ. רוזן - שר המשפטים
 - ח. כהן - היועץ המשפטי
 - ה' גלאס - משרד המשפטים
 - ה' קדמי - מנהל לערבית
 - ה' חת - יו"ר ועדת המשנה לחוק הגנת הדיירים

ה' בן-פורת - סמוכה על משרד המשפטים
ה' דשא - סגן נציב שירות בתי-הסוהר.

- סדר-היום:
1. חוק הגנת הדייר (בתי-עסק);
 2. חוק לתיקון דיני עובדין (דרכי ענישה);

היו"ר ט. טרנא: אנני פותח את הישיבה.

1. חוק הגנת הדייר (בתי-עסק).

ה' גלאס: במקום הצעת הממשלה תבא תוספת לסעיף 4(1) (ו'):
 "ובתנאי נוסף שבית-המשפט; השופט או פקיד ההוצאה
 לפועל, הכל לפי הענין, נוכח כל קיים סידור מתאים לדייר, אם בהמצאת
 מוסבר חלוף ואם בתשלום תפורתו ואם בכל דרך אחרת ופי בכל מסיבת
 הענין טן הדין לתת צו פיננסי, כאמור."

ג. חת:

אני מבין שבישיבה הקודמת היתה אי-הבנה בנוגע לאופן הדין בחוק זה. לפני הישיבה הגיע לי חבר הכנסת מיכילוב להעביר את הצעת החוק הזאת לוועדת המסנה, ומסרתי כי את הוועדה תחליט על כך, ועדת המסנה תדון בחוק הזה. לא היה יסוד לחשוב שוועדת המסנה דנה בכך.

היו"ר ס. ארנא:

היו לנו ספיקות בנוגע לנוסח "מוטכר חלוף" ומפורטו.

ח. כהן:

בית-המשפט צריך להיות פשוטכנע שיש לפורוה סידור אחר. סידור אחר עולה בכסף.

י. בדר:

אני נגד זה שהגנת הדייר בחוק זה תהיה קטנה מההגנה הניתנת בהצעת החוק שהוגשה על-ידי הממשלה. אני בעד שינוי הסדר בנוסח שהוצע על-ידי ה' גלאס. קודם כל צריך השפט להחליט את במקרה קונקרטי, למרות שיש רשיון בניה, המסיבות מצדיקות בכלל פינוי. ורק אחרי שבית-הדין תחליט כי מן הדין לתת צו פינוי, הוא מוכרח לבדוק את המוטכר החלוף.

ח. כהן:

אני מבקש למחוק מן החוק את סעיף 3 ולהשאירו לחוק הגנת הדיירים, אשר ועדת המסנה מטפלת בו. אין זה דבר דחוף, והוא דורש שיקול דעת. הענין אינו מוגבל דוק לעילת תביעה זו. זה ענין כללי שיחול גם בעניינים אחרים. ישנה הוראה מקבילה בהצעת החוק המסמלת עכשיו בפני ועדת המסנה. חברי הכנסת שיזמו את הצעת החוק הזאת התכוונו לשתום פירצה, אשר בכל יום עלולה לגרום עוול לאנשים.

פ. רוזן:

הרי הכוונה לאותם המקרים שבעל-בית מקבל רשיון, משתמש בו כדי להוציא את המדם מהדירה, ולאחר זאת אינו מבצע את הבנין או התיקון אשר למענו קיבל את הרשיון. כלומר, במקרה כזה הוא קיבל את הרשיון בטענות כוזבות או מתוך העלמת עובדות.

י. בדר:

בנוגע לפיצויים, מה שכתוב כאן היה מספיק לולא היה כתוב "רוצה". כי אז אפשר לטעון: הוא רצה, אבל אחרי שהדייר פונה, הוא כבר אינו רוצה.

החוק החדש יוכל להסדיר את הדבר באותם מקרים שהפינוי יבוצע אחרי בנייתו לתוקף. אבל אי-אפשר להרחיב את החוק החדש באופן שיחול גם על מקרים אשר סודרו לפני שהוא נכנס לתקפו. אני מעדיף לסדר את הבעיה הזאת בחוק זה. אם הנוסח שהצעת החוק אשר בטבי ועדת המסנה הוא סתמי, לא מתנגד שבאכף בחוק זה את הנוסח ההוא.

(קריאת סעיף 53 בהצעת החוק של הממשלה).

הייתי מוסיף לנוסח הזה: "או שבעל-בית לא ביצע את המטרה אשר לשמה ניתן צו פינוי".

היו"ר ס. ארנא:

אם כך, צריך להוסיף: באשמתו הוא.

י. בדר:

אפשר להוסיף: מסיבות התלויות בו.

פ. רוזן:

אפשר לכתוב: בזמן שתקבל על הדעת, מסיבות התלויות בו.

חוק הגנת הדייר (בתי-עסק).

ה' בלאס:

יש לשים לב להבדלי הנוסח בין עילת פינוי בתי-עסק ובין עילת-פינוי דירה, בתביעת פינוי של בתי-עסק מסטיק שבעל-הבית יוכלו כל רצונו להרוס או לבנות מחדש. בנוגע לפינוי דירה, בעל-הבית צריך להוכיח שהמקום דרוש לו לשם בניה או לשם הריסה וכו'. כטובן, יש אפשרות להתאים את הנוסח כאן לנוסח של עילת פינוי בנוגע לדירות, מפני שזה מכניס גורם או בייקטיבי. יחד עם זאת קיימת חובה לתת סידור מתאים, וזה מקטין את האפשרות שהדייר יצא מקופח.

היח"ר ט. אונג:

לא הייתי אוסר שצריך לשנות זאת. בכל זאת יש הבדל בין דירה ובין בית-עסק.

ע. איכילוב:

אני תוסך בהצעתו של היועץ המשפטי לדחות את הדבר לדיון על החוק כולו. הבעיה הרבה יותר מקיפה.

ח. כהן:

אני חולק על דעתו של חבר הכנסת בדר, אם הוא חושב שיהיה צורך לתת תוקף לטרואקטיבי בחוק הכללי, כדי לפתור את הבעיה הזאת. אפשר לבסח זאת כך שהבעיה תבוא על פתרונה.

י. בדר:

יש כאן שני דברים: מקרה של הסכמ וסקרה של ברחות. היו גם בוררות שהיו תחת לחץ של אותו חוק שאנחנו חושבים אותו לבלתי צודק.

ח. כהן:

לדעתי, אין להבדיל בין הסכם בצורת הסכם חופשי ובין הסכם בצורת פסק-דין בוררות, אשר גם הוא הסכם מבחינה משפטית.

בהתחשב עם בעלי-בתים נדיבי לב, שסידרו סידור מתאים לדייריה לפני תחילת תקפו של חוק זה, הייתי כותב: "הסכם שנעשה לפני תחילת חוק זה, בין בעל בית ודייר לסידורו של הדייר לאחר הפינוי, ישמש ראיה לכאורה שהסידור הוא מתאים וסמן הצדק והיושר לתת צו פינוי". אפשר להוסיף לזה: "בין על-פי הסכם ובין על-פי פסק-דין של בוררות".

י. בדר:

להוכיח שהסכם בכתב איננו מתאים, יהיה קשה מאוד. אולי נכניס טעיף נוסף האוסר: "אם הוא הוכיח שהסכם נעשה תחת לחץ הנסיבות". כאן הנסיבות בוררות; החוק הקודם, האיום של העירייה בכך שהיא תתן את רשיון הבניה.

ח. כהן:

בועדת המשנה לחוק הגנת הדיירים הוחלט לתמוך להחליף את הסלים "טן הדין" בסלים "טן הצדק והיושר". אני חושב שמוטב שנתמס בביטוי זה גם בתוספת המוצעת לסעיף 4(1)(ו). אז יהיה הנוסח כך: "ובתנאי נוסף שבית-המשפט, השופט או פקיד ההוצאה לפועל, הכל לפי הענין, נוכח כי בכל מסיבות הענין טן הצדק והיושר לתת צו פינוי, וכי קיים סידור מתאים לדייר, אם בהמצאת טושכר חלוף ואם בתשלום תמורתו ואם בכל דרך אחרת".

ג. ורהפטיב:

אני לא מסכים שצריך להקדים את מקומם של הסלים "טן הצדק והיושר". יוצא שזה נוגע רק לשאלה אם לקיים את הפינוי או לאו, ולא לשאלה של המושכר החלוף. בדטה לי שגם את השאלה השובה צריך להשאיר לבית-המשפט, כי זה באמת ענין של צדק.

ח. כהן:

אין שום הבדל בכך אם זה בא קודם או אח"כ.

ט. בגין:

אני מציע לכתוב במקום "וכי קיים" - "וקיים".

ב. שרון:

אני חושב שחבר הכנסת ורהפטיג צודק. אם הטלים "סן הצדק וסן היושר" יבואו לפעלה, הטופס יבין כי כוונתם לכושר החלוף או לתשלום התמורה. אני מבין שכונת הוועדה היא שלטורת כל הדבריה האלה, אם כל העבין אינו סן הצדק והיושר, הטופס לא יהיה חייב לתת צו פיננסי. ואז טוטב שהטלים האלה יבואו בטוף הפיסקה.

י. בדר:

התנאי הראשון הוא אם סן הצדק והיושר לתת צו פיננסי. ואז, אפילו אם זה סן הצדק והיושר, במים תנאים בוקטים. התנאי הראשון הוא אם יש סידור תנאים. זה כבר שיקול דעת, אבל שיקול דעת מבחינת החוק ולא מבחינת צדק ויושר. לעומת זאת, אם נכתוב כפי שאציעו חברי הכנסת ורהפטיג ושרון, פירוש הדבר יהיה שבית-הדין יוכל להחליט כי במקרה מסוים אין צורך בסידור תנאים.

ח. כהן:

חבר הכנסת בדר טועה. אין בכך כל הבדל אם הטלים בטות בתחילת הסעיף או בסופו. זוהי טעלה של טעה ולא של טעם.

ז. ורהפטיג:

הדבר הברוע ביותר הוא אם בטספטים כאלה בעטה מהחלוף דבר בוקטה, כי אין שתי דירות דומות. דוקא פה אם לא נכנס אל האלמנט של סן הצדק והיושר, לא בסדר את העבין.

ב. שרון:

בדרך כלל הטלים מופיעות בטוף. אם נטנה את הסדר יחפשו את הסיבה לכך.

ח. כהן:

אבל התוצאה שבית-הטספט יצטרך להגיע אליה היא טאין טום הבדל.

הוחלט:

לקבל את הצעת י. בדר האומרת כי הטלים "סן הצדק והייר" יופיעו בתחילת הסעיף.

הסתייגות לז. ורהפטיג: להעביר את הטלים "סן הצדק והיושר" לסוף הסעיף.

ח. כהן:

אני טוכן להוסיף להצעת הנוסח שלי: "הטכט שנעטה או פסק בוררים שביתן לפני תחילת חוק זה בין בעל-בית ודייר לסידורו של הדייר לאחר הפיננסי, יטסט ראייה לכאורה שהסידור הוא סידור תנאים כטסעומו בטעיף 1, וטמן הצדק וסן היושר לתת צו פיננסי". אני חושב שהטלים האלה דרושות, אבל אפשר להכניסן.

י. בדר:

אני טתנבד לסעיף הזה. ההטכטים והבורריות לא היו בהטכט הצדדים אלא תחת לחץ, והיוזם לבורריות לא היה צד זה או אחר אלא פקיד עירייה, אשר הזמין את הצדדים ודרש מהם לחתום על הבוררות. השפעתו לא היתה טוטריית אלא בדרך של לחץ. על כן אני מציע לכתוב: אם ההטכט בעטה ללא לחץ טסיבות, וביזמתם של הצדדים.

הוחלט:

1. לדחות את הצעת חבר הכנסת בדר האומרת להוסיף את הטלים "ובלבד שבית-הטספט נוכח כי הטכט או טטר בוררים לא בעטה תחת לחץ הטסיבות".

הסתייגות לי. בדר.

2. לקבל את הצעת הנוסח של היועץ המשפטי, האומרת:
 "הסכם שנעשה או פסק בוררים שניתן לפני תחילת
 חוק זה בין בעל-בית ודייר לסידורו של הדייר לאחר
 הפיננסי יסמך ראייה לכאורה שהסידור הוא סידור
 כחמים, כפסענותו בסעיף 1, וסמן הצדק וכן היושר
 לתת צו פיננסי".

ה' גלאס: הוראת הפעבר הסניה היא כזאת: (קריאת סעיף 2 לפי שנוסח על-ידי משרד המשפטים).

י. בדר: הצעתי היא כזאת: "אלא אם בית-המשפט או פקיד ההוצאה לפועל סבור כי ההסכם לא נעשה או שטרם הבוררים לא נחתם מילו היה חוק זה בתוקף באותה שעה".

י. בר-יהודה: אם תקבל ההצעה הזאת, יש לי אלטרנטיבה יותר ברורה ופשוטה: לגבי מה שתלוי ועומד מין לוקחים בחשבון את ההסכמים שנעשו.

ז. ורהפטיג: אני חושש מחקיקת "אד הוק", וכל חקיקה רטרואקטיבית היא חקיקת "אד הוק". חוק הזה אינו יכול לתקן את מה שנעשה בעבר. מה נעשה לאדם אשר כבר פונה על סמך החוק הקודם, מבלי לקבל כל פיצויים? במקרה שהפיננסי כבר נוצע, אין כל תקנה. במקרה שניתן פסק-דין ורק הפיננסי טרם נוצע, אנחנו רוצים לפצוא תקנה. זה מבליט יותר את העוול המסווע ביחס לאלה שפסקי-דין הפיננסי כבר נוצעו. אין כל הבדל בין פסק-דין ובין הסכם או בוררות, כי גם הסופט פעל תחת לחץ המסיבות, מתוך ידיעה שהחוק קובע מה שהוא קובע.

ח. כהן: הצעתי את הנוסח שהצעתי לפני שהיתה דריסה לכך כצד המעוניינים בדבר. צודק חבר הכנסת ורהפטיג כשהוא אומר שזה "אד הוק". גם אינני חושב שההצעה שהצעתי תסנה הרבה. גם בלי שהסעיף הזה יהיה בחוק, אם יבוא בעל-בית בפני בית-המשפט ויגיד: יש לי כבר הסכם, הדיירים חתמו, וחתמו סרצונם הטוב - בית-המשפט יתחשב בזה. מאידך ברור שההסכמים האלה נחתמו מפני שהחוק היה כפי שהיה. ביחוד טמחר שהמטרה מאוד טובגבלת, לצורך אנשים אחדים, אולי הדבר הטוב ביותר הוא לטחוק את הסעיף הזה בנוגע להסכמים ופסקי-דין של בוררים.

ה' גלאס: לדעתי, לפי החוק הקיים כל הסכמים האלה והבוררות האלה - פסולים. ישנם פסקי-דין למכביר האומרים שאם דייר הסכים לצאת וסודרו לו כל מיני תמורות, הוא אינו קטור להסכם הזה. על סמך ההסכם הזה אי-אפשר להוציא. קיום ההסכם בתור שכזה, או קיום פסק-בוררים, אשר כל בית-משפט היה מסרב לתת לו תוקף, הוא סידור שפוקפק מאוד. לכן אני חושב שטוב להשאיר את הטצב כפי שהוצע תחילה, מבלי להכניס הוראה מפורטת בנוגע לפסקי-דין של בוררות או הסכמים.

י. בדר: אם כך, הייתי מציע להו"א פסק-בוררות שינתנו מעתה. אני מתכוון - טיחם קבלת חוק זה בכנסת.

הוחלט: 1. לקבל את ההצעה האומרת לפחוק את התוספת שנתקבלה בדבר הסכמים ופסקי בוררות.

3. לקבל את הצעת י. בדר האומרת כי לחוק יהיה תוקף טיום קבלתו בכנסת.

ה' גלאס:

התוספת תהיה כזו: "ניתן פסק-דין או צו לפינוי בית עסק (להלן - "צו פינוי") ופעולות ההוצאה לפועל טרם נסתיימו לפני תחילת תקפו של חוק זה, רשאי בית-המשפט אשר נתן את צו הפינוי, על-פי בקשת החייב בדיון, לבטל או לשנות את הצו בדרך שייראה לו, כדי לתת תוקף לחוק זה, אם נראה לבית-המשפט כי צו הפינוי לא היה ניתן אילו היה חוק זה בתוקף בסעת בתיבת האו. (ב) הוגשה בקשה כאמור בסעיף-קטן (א), תהיה לבית-המשפט סמכות לעכב את ההוצאה לפועל ואת צו הפינוי עד לגמר הבירור בבקשה; (ב) לפקיד ההוצאה לפועל שנתן צו לפינוי בית-עסק שלא על-פי פסק-דין של בית-משפט טוסטך, יהיו הסמכויות של בית-משפט לפי סעיף-קטן (א) בשינויים המחוייבים על-פי הענין".

ח. כהן:

אני מציע תיקון בסעיף-קטן (ב): "הוגשה בקשה כאמור בסעיף-קטן (א), לא יוצא לפועל צו הפינוי עד לגמר הבירור בבקשה".

הנחלט: לקבל את הסעיף בתיקון שהוצע על-ידי היועץ המשפטי.

2. חוק לתיקון דיני ערובין (דרכי ענישה).

(נכנסים ליטיבה: ה"ה בן-פורת ודשא).

ח. כהן:

הממשלה דנה בסעיף 17(א) של הצעת החוק, האוסר: "מי שנדון לטאסר לתקופה העולה על ששה חדשים, ונשא עונשו שני-סלישים מאותה תקופה, תצווה ועדת השחרורים לשחררו אם לא ראתה שערין אינו ראוי לשחרור".

הממשלה מציעה לנועדה רנויזיה, ואם הוועדה תחליט על רנויזיה, היא מציעה לה נוסח זה: "מי שנדון לטאסר לתקופה העולה על ששה חדשים, ונשא עונשו שני-סלישים מאותה תקופה, רשאי שר המשטרה, על-פי הכללת ועדת השחרורים, לשחררו".

השינויים שהממשלה מציעה הם שנים, האחד טינהלי והאחד עקרוני. השינוי הטינהלי הוא שלא ועדת השחרורים אלא שר המשטרה הוא שיחליט על שחרורים, לפי הכללת ועדת השחרורים. השינוי העקרוני הוא שהדבר נתון לסיקול דעתו של שר המשטרה, לא כפי שהוועדה החליטה, שוועדת השחרורים חייבת לשחרר את האסיר אלא אם ראתה סיבה לא לשחררו. שר המשטרה אינו יכול לשחרר אם ועדת השחרורים לא הכליזה על שחרורו של אסיר, אבל הוא יכול לשחרר אם ועדת השחרורים הכליזה על שחרורו של אסיר.

ד. בגין:

אני מבין שהיו חילוקי דעות בין שני שרים, והוועדה מסובתה טטעם הממשלה, חיפשה פשרה ביניהם. הייתי מברך על כל פשרה שהודות לה אפשר היה להביא את החוק לכנסת, כדי שיתקבל לפני צאת הכנסת לפגדה. אולם אני חייב לאמר שזוהי פשרה מסובת הפשרות הרקובות או הסרקיונות. כי שר המשטרה הירצה לפנינו על הצורך בהסאת סמכותו להפחית עונשים, וניסוקו העיקרי היה הצורך לפעול במהירות בטקרים רבים, בעוד שועדת השחרורים לא תוכל לפעול אלא באטיות רבה. אנחנו התרסנו טן הביטוק הזה. והנה מביאים לנו פשרה אשר משאירה את כל המנגנון המסורבל של הוועדה - מסורבל לפי דעתו של שר המשטרה - אבל נוסף על כך מעבירה את ההכרעה הסופית לידי שר המשטרה. אינני מבין איך יכול היה

ט. בגין:

שר הפטורה להסכים לזה. סכנתו בשארית, אבל הוא ודאי התכוון לא לסכנתו
אלא לטובת הענין, והפטרה הזאת אינה לטובת הענין.

הקיסונו ועדת שחרורים בעלת הרכב ציבורי
סווייט. הוועדה הזאת תוכל להחליט, ושר הפטורה יוכל לבטל את החלטתה.
אם כך, מה הטעם בוועדת השחרורים? אם כך, מוטב להשאיר את המצב כפי
שהיה. הקיסונו ועדת שחרורים בראשותו של שופט מחוזי. האם ניתן אפשרות
לשר לבטל את החלטתה?

הפטרה אשר אליה הגיעה ועדת השרים, אין לה
תכלית. היא יותר מזיקה מאשר מועילה. על כן אני מציע שלא לקבל את
הצעתה החדשה של הממשלה. אם הממשלה אינה רוצה בטידור זה שעליו
החלטנו, היא צריכה לקחת את החוק בחזרה. אי-אפשר לבקש מאתנו שבסכים
לסרב לאת הענין.

אני סובר כי יש הצדקה גמורה לדרוש שהכנת
האסיר לפני ועדת השחרורים תהיה אפשרית לא רק במקרה שנידון ליותר
מששה חדשים. בישיבה האחרונה אשר בה דנו בחוק זה, דונוני שהיתה
בטיה ביכרת להקטין את התקופה הזאת, באשר, ט-6 ל-3 חדשים. בכל
זאת, עלינו לראות פסקי-דין מאסר לשלושה חדשים כפסקי-דין חמורים.

אני בני רואה כל הצדקה לסינוי שהוצע על-ידי
הממשלה בניגוד לדעת נציגיה לפני כן. תחילה החלטנו בהסכמת נציגי
הממשלה שאחרי ריצוי שני-שלישים של העובש תצווה בדרך כלל ועדת השחרורים
לשחרר את האסיר, אלא אם אינו ראוי. לפי ההצעה שהובא לנו היום מתברר
שהוועדה לא תהיה חייבת אלא רשאית לשחרר את האסיר. זה ההיפך ממה
שאנחנו החלטנו.

היו"ר ט. א. בא: מה שמציעים לנו הוא, בעצם, דבר לגטרי אחד
מאשר מה שהחלטנו אחרי דיונים.

שר בגין אינו צודק באושרו שעל-ידי הצעת הממשלה
אנחנו מבטלים את ועדת השחרורים. הדבר הנוצע לנו הוא רק בנוגע לשני-
שליש מתקופת המאסר. אבל סעיף-קטן (ב) בשאר כפי שהיה.

א. כהן: לא. הוא ינוסח בעקבות סעיף-קטן (א): שר הפטורה
על-פי הפלצת ועדת השחרורים. סעיף-קטן (ג)
בשאר כמו שהוא.

היו"ר ט. א. בא: זה מסנה לגטרי את המצב.

שרם שניכנס לדיון, עלינו להחליט אם בכלל אנחנו
רוצים לעשות רויזיה של החלטתנו. אם נחליט על כך, אני מציע שנשטע
את באי-כוח הפטורה בענין הששה חדשים.

הוחלט: לדחות את ההצעה לעשות רויזיה של החלטתה
בסעיף 17.

פ. רוזן: אני מבקש לעשות רויזיה של החלטת הזאת.

שר הפטורה טוען דבר אחד המתקבל על הדעת: שצריך
להיות בכל זאת אדם אחד האחראי בפני הכנסת על ענין כה חשוב. ועדת
השחרורים מופיעה כאן בתור פוסד לגטרי בלתי תלוי. ולא טוב שהברים כל

פ. רוזן:

כך אחרמייט יעשו על דעת כוסד, בלי סמישהו יהיה אחרמי עליהם בפני הפרלמנט. הוא טרביט כי פוציאיים אותו לגמרי סכלל ההחלטות וככלל האחריות לענין הזה. לפעשה, נשאר בתוך ועדת השחרורים אדם אחד הכפוף בתופן ישר לסמכותו. והוא שואל: באורה כזאת, איך אני יכול להיות אחרמי על זה? יש פשה בטענה הזאת.

אני רואה בהחלטת ועדת השרים ותיקון מתקבל על הדעת ולא רק פשה. ההחלטה בנה להטאיר חלק מן האחריות, זה האחריות הפרלמנטלית הפרלמנטארית, בידי שר המסורה. האט אתם מתארים לכם כי הוא לא יפעל לפי הפלצת הוועדה הזאת? אט פעם הוא יפעל שלא לפי הפלצתה, ודמי יהיו לו לכך טעמים חשובים מאוד.

י. בר-יהודה: אמנם זה דבר יוצא מן הכלל שהמט שלה דואגת שלא ייעשה פשה מחוץ לאחריות ישירה של הכנסת, אבל אני יכול להרגות לפחות על עוד מקרה רציני מאוד, אשר בו אין שום אפשרות לאחריות ישירה: היועץ המשפטי. הוא יכול לתת הוראה להפסיק משפט, ואינו צריך לחכות לאישורו של שר המשפטים. (פ. רוזן: אבל האחריות הפרלמנטארית קיימת). האחריות הפרלמנטארית נשמרת גם לפי הצעתנו.

אני מציע שלא להעמיד את הדבר להצבעה מחדש. לא הוכנס כאן כל נימוק המחייב להצביע מחדש.

בהצעתה החדשה של הממשלה ישנו שינוי לא רק בנקודה זו אלא גם בנקודה אחרת שאינה קשורה כלל בשר המסורה: במקום שחרור אוטומטי שאפשר לפסול אותו, ישנו אי-שחרור אוטומטי, ובמקרים מסויימים אפשר להחליט כן לשחרר. אין זה אייך לדברים שעליהם דובר.

ע. איכילוב: אני תוסך בהצעת שר המשפטים, לעשות רוויזיה של ההצבעה.

ב. טרון: אינני יודע מה הקשר בין הבעיה של שחרור אחרי שני שליש מתקופת המאסר ובין בעיית סמכותו של שר המסורה. אט הכוונה היא לתת סמכות לשר המסורה, אפשר לעשות זאת, בלי לפגוע בעיקרון שקיבלנו.

ב. אזוליה: היינו בחפזיך בהצבעה. אני מציע לקיים את הדיון בהצעתו של שר המשפטים בישיבה הבאה. הדבר דורש דיון, וההצעה צריכה להיות מונחת בכתב בפני חברי הוועדה.

שר המסורה דרש אפשרות לתת חנינות, ופה שנתנו לו הוא האפשרות לבטל חנינות. אי-אפשר לעשות זאת מיפזון.

ז. ורהפטיג: אני מסתפק להצעתו של חבר הכנסת אזוליה, לדחות את הדיון בבקשת שר המשפטים לישיבה הבאה.

היו"ר ט. אונג: אני צריך להעיר לחבר הכנסת אזוליה שקיימנו דיון טקיף מאוד על סעיף זה, במסך כמה ישיבות.

הייתי מציע שנשמע עכשיו את דעת נציגי המסורה בענין ה-6 חדשים. (י. בר-יהודה: הרי אין הצעה לשינוי בענין זה מצד הממשלה). אבל שר המסורה ביקש שנשמע אותם.

י. בר-יהודה: אינני מכיר בטר מסטרה שלא בטח המסטלה. אני רשאי להציע הצעה כזאת. אבל שום שר בווד אינו רשאי לסנות הצעת המסלה, אם המסלה אינה אוטרת שהיא מפיעה לסנות זאת.

היו"ר ס. ארנאן: אינני חושב שאריך להיות כל כך פורטלי. גם חבר חכמת בגין הציע זאת.

י. בר-יהודה: לא יתכן שיהיה סדר כזה, שאחרי שבגורמים דיון בחוק, יבוא שר ויפוך את הכל.

ס. בגין: אני מפיע שבטעם את נציג המסלה כמו שאנחנו שומעים סופחיה, במסר, על-פי הזמנתנו.

היו"ר ס. ארנאן: אמר לעשות זאת כך. אם כן, נזמין אותם לישיבה הבאה.

הוחלט: להזמין את נציגי המסטה לישיבה הבאה.

הישיבה נפלה בשעה 11.00.